

383. Пазачьтъ приема заплата за пазеніето, по взаимното му съгласіе съ длъжникътъ и съ възискательтъ, а ако това съгласіе не стане, размъртъ на възнагражденіето ся опредѣля отъ сждьтъ.

384. Пазачьтъ нѣма право да ся ползова отъ имуществото, което му е дадено да го варди и не треба да го дава никому другому, нѣ е обязанъ да го пази въ цѣлость подь страхъ че инакъ ще ся лиши отъ заплатата за пазеніето и ще му ся възискать загубитѣ.

385. За распрьсваніето на ввѣренный му имоть, пазачьтъ, освѣнъ възисканіето което е опредѣлено въ предидущата статія, подпада еще и подь отговорность по углавнытѣ законы (236 на углавный оттоманскій кодексъ).

386. Пазачьтъ е обязанъ да дава точна смѣтка за придобвкитѣ, които докарва запреното имущество.

387. Разноскитѣ за пазеніето на продаденый имоть ся пресмѣтватъ отъ сждіята и ся плащатъ изъ събранытѣ отъ продажбата суммы.

ПЯТО ОТДѢЛЕНІЕ.

Проданьта на запреното имущество.

388. Мѣстото и деньтъ на продажбата на имуществото ся забѣлежда отъ сждовный членъ възъ сжщій опись; продажбата ся извършва при мѣстный окръжень сждь.

389. Имоть, на който пренасяніето става съ затрудненіе или съ значителны разноски, ся продава на мѣстото, гдѣто ся варди.

390. Продажбата ся извършва отъ сждовный членъ публично, въ присжтствіето на чиновникъ отъ мѣстната полиція.

391. Срокътъ на публичната проданъ ся опредѣля отъ сждовный членъ, наспротивъ значителността и качествомо на имотьтъ, отъ седмь до четырнайсять дни откакъ ся свърши описьтъ и оцѣненіето на имотьтъ. Предметытѣ, които ся повреждатъ скоро, а сжщо и предметытѣ, за пазеніето на които треба да станатъ голѣмы разноски, които не отговарятъ на стойността на имуществото, могатъ да ся назначатъ за проданъ въ по-късь срокъ.

392. Проданьта може да ся отложи само по съгласіето на всичкитѣ кредиторы, които сж обърнали възисканіето си върху описаното имущество.

393. Проданьта ся огласява съ обявенія отъ страна на сждовный членъ, въ които ся бѣлежатъ: предметытѣ, мѣстото, деньтъ